

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est fundame[n]tu[m] [vir]tutis subiecti[u]e.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Her. de scto Barnaba

Prima est rō formidā
de p̄tatis: cū d̄r. d̄n̄i. D̄n̄s em̄ nomē est po
festatis Eccl. xliij. Terribil̄ d̄n̄s z magn̄
vehement̄ z mirabil̄ potētia illi. Et hec
p̄tās manifestata est in cruce: qz in cruce
debellant inimicos: vt s̄ dictū est Eph. ij
Per crucē interficiās inimicitias zc.

Scōda est rō memorāde
charitatis: cū d̄r. n̄r̄i. i. nobis dati. Jo. ij.
Sic de^o dilexit mundū vt fil. su. vni. g. da.

Tertia est rō degustan
de suauitat: cū d̄r. Jesu. Rich. de sancto
victo. Jesus nomē dulce: nomē delectabi
le: nomē p̄fortans p̄ctōrē z brē sp̄r̄: Jesu
esto mihi iesus. Hec alle. Bern. Jesu dul
cis mēoria d̄s ver̄. Co. iij. gaudia s̄ sup
mei z oia ei^o dulcis p̄sentia.

Quarta est rō veneran
de dignitat: cū d̄r. ch̄i. L̄h̄s ei est nomē
dignitat: regal̄ z sacerdotat. L̄h̄s em̄ in
terp̄rat vnc̄. Olim ei p̄suevit fieri sp̄cal
vnc̄tio regū z sacerdotū. In cruce aut̄ oī
sa est mirāda ch̄i p̄tās: vt iā dictū est. oī
sa est ēt eharitas ei^o et suauitas: qz i cruce
p̄ nob̄ mori voluit. P̄tēsā ē ēt sacerdotē
eius auctoritas: qz in cruce obtulit p̄ri sa
crificiū imaculatū z acceptissimū. Hec at̄
nos iducere d̄nt ad timorē: amorē: z ho
norē crucis. Idcirco i cruce gloriari de
bem^o. Per crucē em̄ dat nobis vita gr̄e:
z repromittit vita gl̄ie. Prouer. iij. Lignū
vite est his q̄ apphenderint eā: z q̄ tenuerit
eā bt̄as. Propter qd̄ etiā b̄n̄ carat ec
clesia: Nos aut̄ gl̄iari oportz in cru. do. n̄r̄i
iesu ch̄i in q̄ ē sa. a culpa: vita in gr̄a: z re
surrectio n̄ra in gl̄ia: p̄ quā sal. z li. su. a pe
na eterna. Cruce itaqz d̄noze veneremur
vt p̄ crucē/p̄ctōz remissionē z dei gr̄az p̄se
qm̄ur: z ad celestē tādē gl̄iam puenire me
reamur. Amen.

De b̄to Barnaba aplo. Sermo

Segregate mi
hi Barnabā Act. xij. Sp̄s
scti p̄ba sunt ista eligēt: z oī
dinat: Paulū et barnabā in officiū aplar^o
Joā. ij. Sp̄s vbi vult spirat. Q̄ at̄ bar

nabas dignus fuerit aplo officio appa
tere p̄r p̄cipue p̄ter tres ei^o excellētias.

Prima est excellētia sp̄ualis fundatiōis.

Scōda est excellētia doctrinal̄ eruditōis.

Tertia est excellētia sp̄ualis p̄fectiōis.

Prima est excellētia sp̄ualis funda

tiōis. Bar. vij. Fundat^o em̄ erat

sup̄ firmā petrā. i. sup̄ ch̄io. de q̄ d̄r

.j. Loz. x. Petra aut̄ erat ch̄is. Erat autē

br̄s barnabas firmissime fundat^o tripla

ei fundamēto.

Primū est fundamētū p̄icat^o obiectiue

Scōm est fundamētū p̄tatis subiectiue

Tertiū est fundamētū firmitatis defen

sive.

Primū est fundamētum

veritatis obiectiue. i. fides q̄ p̄ma est i vir

tutib^o theologis: qz p̄ eā est accessus ad

deū. Heb. xj. Accederē ad deū optz crede

re/q̄ est: z qz inq̄rētib^o se remunerato: s̄r.

Et. j. Loz. iij. Fundamētū aliud nemo p̄t

ponere p̄ter id qd̄ positū ē qd̄ ē ch̄is iē^o.

Barnabas q̄ppe sp̄tera p̄uersatōe infide

lū p̄ aplos baptizat^o z in ch̄i: angelo ei

rudir^o: p̄uersat^o est cū aplis. Un̄ Act. xj.

d̄r: q̄ ecclia q̄ erat hierl̄ymis misit barnabā

ba vsqz antiochiā: Qui cū puenisset z v̄

differ gr̄am d̄n̄i: gaudius est. Sequit^o. Pro

fecit ē at̄ barnabas iherl̄ymz vt q̄reret lau

lum. Quē cū inuenisset p̄duxit antiochiāz

et annū totū p̄uersati sunt ibi in ecclia: et

docuerūt turbā multā ita vt cognominā

rentur antiochie discipuli: ch̄iani. Hec ibi

Scōm est fundamētū vir

tutis subiectiue. Hec est hūilitas q̄ fūdat

et stabilit̄ hoīem ad recipiēdū influxū d̄i

uine gr̄e. put euacuat inflatōz sup̄bie Ja

co. iij. Sup̄bis de^o resistit: hūilib^o at̄ vat

gr̄az. Aug^o. li. de p̄bis d̄n̄i. Legitas ma

gnā fabricā p̄struere celsitudis: pus de sū

damento cogita hūilitatis. Idē i li. de ve

ra religioe. Tota vita ch̄i in terris p̄ ho

minē quē suscipe dignat^o est/ disciplina mo

rū fuit. P̄cipue at̄ hūilitatē suā imitandā

pposuit d̄i. Discite a me qz mit^o sū z hūi

cord. Hūillim^o vtiqz fuit b. barnabas va

nos honores respues. Un̄ Act. xij. Loz

vellent turbe q̄ erat in listris honorē exi

bere Paulo z Barnabae z eis sacrificari

Paulus et barnabas scissis tunicis suis exheruerunt in turbas clamantes et dicentes. Viri quid hic facitis? Et nos mortales sumus sicut et vobis homines. Annuntiamus vobis ab his vanis quod uertit ad deum uiuam quod fecit celum et terram.

Tertium est fundamentum firmitatis defensionis. Hec est fortitudo remouens inordinatum timorem retrahentem a perfessione. Unde super illud Lucae xij. Dico uobis amici meis ne timeatis ab his etc. Dicitur glo. quod fortitudo est fidei fundamentum. Unde in fundamento edificium materialiter ponunt lapides solidiores. Phil. iij. Quia possum in eo qui me confortat. Bonus itaque barnabas fortissimus fuit in penis et aduersis tolerandis; ut postea dicemus. Grego. Iustorum fortitudo est carne uicere; mundi alga per eternis primis amare; prosperitas blandimenta tenere; aduersitatis metu in corde superare. Hec ille.

Quarta est excellentia doctrinalis et ruditionis. Dan. xij. Qui ad iustitiam eruditus multos; eruditus stelle in perpetuas eternitates. Ad hanc autem doctrinalem eruditorem triginta sunt in carnis quod fuerit in b. barnaba.

Primum est pietatis noticia.

Secundum est firmitatis constantia.

Tertium est sermonis efficacia.

Primum est veritatis noticia. Ps. Quia mandata tua ueritas. Legisti autem Act. xv. quod cum quidam iudei ad fidei ueritatem dicerent quod non sufficeret fides sine lege moysi. Paulus et barnabas uiriter resistere et ueritatem euangelicam predicauerunt; et contra illius errorem suas ab apostolis ipetrauerunt.

Secundum est firmitatis constantia. Ps. Querite dominum et confirmamini. Unde cum iudei his quod dicebat paulo et barnaba contradicerent. ipsi constant dixerunt: Nobis oportet primum predicare uerbum dei; sed quoniam repellitis illud et indignos uos facitis et iudicatis uice eorum. Ecce uertimur ad gentes. Sic enim precepit nobis dominus: ut hinc Act. xij.

Tertium est sermonis efficacia. Multos enim ad fidei uertit. Unde Act. xij. legitur quod in antiochia barnabas hortabatur omnes in proposito cordis permanere in domino quod erat uir bonus et plenus spiritu sancto et fide; et apparsit est multa turba domino. Et Act.

xij. Secuti sunt multi iudeorum et aduenarum paulum et barnabam; qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia dei. Audientes autem gentes gaudebant et glorificabant uerbum domini et crederunt quod tunc erat ordinatum ad uertam gentium. Hinc dicit b. Hieronimus quod barnabas in romana christi primum predicauit; episcopus mediolani. factus.

Quarta est excellentia spiritualis perfectionis que maxime consistit in charitate; quod qua anima coniungit ipsi deo. Col. iij. Super omnia charitatem habere quod est vinculum perfectionis. Erat autem barnabas uir eximie charitatis. Charitas quepe est ad primum appuit in necessariorum submiratione; quoniam fratribus que erant in hierosolymam detulit; sicut hinc Act. xij. Hinc in populo instructione; quod uerbum dei sollicite euangelizauit. Unde dicitur Act. xv. Paulus et barnabas demorabantur antiochie docerentes et euangelizantes cum alijs plurimis uerbum dei. Hinc in offensione dimissione quoniam iohannes qui cognominabatur mareus offensam dimisit. ut hinc Act. xv. Cum enim predicaret discipulus iohannes barnabam et saulum reliqueret; redeunt tamen et penitenti barnabas indulget iteque in disciplina assumpsit; et eo assumpto nauigauit cyprum. Paulus quoque iteque eum assumere in discipulum renuit; ideo inter eos separatim facta fuit; uterque tamen ex pia intentione processit. Nam quod barnabas ipsum assumpsit; hoc fecit ex dulcedie misericordie; unde autem paulus ipsum assumere noluit; hoc fecit ex feruoris rectitudine. Ex dictis itaque patet charitas barnabe ad primum; ex qua etiam apparet charitas eius in deum. nam ex charitate dei procedit charitas proximi. Iohannes dicitur. Iohannes. Si quis dilexit quoniam diligit deum et fratrem suum oderit mentis datus est. Preter hec tamen apparere potest excellens charitas eius in deum ex tribus signis.

Primum est abdicatio temporalis mundanitate.

Secundum est mortificatio carnalis uoluptatis.

Tertium est pressio penalis aspirantis.

Prima est abdicatio etc. Nam propter deum omnia terrena abdicauit. Unde cum alijs apostolis potuit dicere illud Mat. xix. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Notandum autem quod barnabas et alij apostoli sic omnia reliquerunt precipue propter tres rationes. Prima est ratio promotionis expeditionis. ut uicis priorum et magis expediti essent ad currendum post christum. Unde Bern. super illud Ecce

Et